

BALLAR SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ntes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIO I ADMINISTRACIO: PARELLADAS, N.º 24
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No s' retornen els originals.

La qüestió palpitant

Per haver arribat amb retràs a la impremta, no poguérem donar compte en el nombre anterior de l'estat d'aquesta sorollosa qüestió, que tant apassiona a l'esperit públic.

Com una derivació de l'acord de la Secció 2.ª de l'Audiència Provincial, que ja coneixen nostres llegidors, el Sr. Jutge d'Instrucció del Partit dictà un auto el dia 14 decretant el processament i suspensió del càrreg de l'Alcalde Julià i dels altres cinc regidors i ex-regidors que acordaren la destitució d'En Font, havent-se notificat als interessats els dies 19 i 21.

En Julià, doncs, des del dissapte passat que ja no és Alcalde, encara que tot el sant dia és a la Casa de la Vila. Ja poden figurar-se les contorsions histèriques del Cacic i els passos i viatges que fa per deslliurar-se de la ensopagada, fent-se passar per una víctima (?), recercant tota mena d'influències, com si estés trontollant el món.

I no content amb això, remou totes les baixes passions dels seus esclaus, prenent formació a son entorn una banda d'inconscients, disposats a cometre veritables actes delictius, fent ell de Capità Aranya, quedant-se trascortina mentre aquells infelços s'exposen a un disgust i desvirtuant la tradicional i característica pau ciutadana de la vila, en la que sempre s'havien desenrotllat totes les campanyes polítiques en un ambient del tot renyit amb tota mena de violències. I a més, és el senyor Ventureta qui tindria de donar la cara.

Es tanta la fam que té de manar el Cacic, que no repara en *El Eco* a excitar a veritables agressions a l'objecte de no perdre la vara,

o millor, el *modus vivendi* de que tan dolçament ha vingut disfrutant des de fa quasi quatre anys, amb gran admiració d'aquets *soldoisants* representants (?) obrers, que no es cansen de repetir que el Sr. Ventureta és molt viu. I tant!

De tot lo que passa en té la culpa ell exclusivament, i és ell qui va enredar als altres que, inconscientment i com veritables autòmats i moguts del seu zel caciquista, s'adheriren a la seva actitud, convensuts, i així ho deien a plena veu, que el senyor Ventureta se'n surt de tot, per pillades que fassi, i si alguna cosa tenen de dir a lo que passa, que s'exclamin an el seu amo, que els va emboscar.

El Cacic sempre ha sigut així, i quan se li amenaça la menjadora ho considera com un cas d'*anti-patriotisme*.

Es conta que una vegada ja feu colocar una bomba amb l'intenció de comprometre a un vehí, però donà la casualitat que l'encarregat de posar-la cridà auxili abans de explotar, descobrint-se allavors la martingala; en temps que regien el poble els patricis de l'Acció Administrativa, no es cansà de enviar grolleres denúncies a les autoritats superiors i Oficines públiques, diguent que a Sitges manaven els *separatistes* i que perillava la *madre patria*, fent-se passar ell com de la policia indígena i vetllador del bon nom de Espanya, etc., etc.

¿A què seguir? Un senzill afer personal, com és el present, ho vol convertir de totes maneres en un complot polític, no podent comprendre, perquè té embotada la sensibilitat moral, que un ciu-

tadà tingui la dignitat de defensar-se contra les seves malifetes, sense buscar cap benefici, o millor, apoderar-se del mando local, que per ell és la cosa més saborosa del món; i no pot comprendre tampoc de cap manera que un funcionari preferís perdre l'empleu abans que sotmetres a totes les seves indignitats i actes de mala administració. Però al món afortunadament no tots són uns, encara que aquets siguin molts.

En lloc de fer tants escarafalls ridícols, més valdria que el senyor Ventureta presentés clars i concrets els comptes de lo que ha cobrat *ell sol* dels cafeters pel joc, com se li ha demanat en plena sessió pública, així com també els comptes del famós Escorxadador.

Això és lo que interessa al poble, perquè els diners del joc tenien d'ésser exclusivament pels pobres i per ningú més, com es fa a tot arreu; i volguent també sapiguer el poble amb què s'han invertit els 15.000 duros destinats a la construcció de l'Escorxadador.

D'això sí que calla com un mort i fa el distret, malgrat comentar-se sorollosament en tots els llocs de reunió.

Comentaris

El primer solt de la Crònica del «gueto» de la premsa local està dedicat a confirmar lo que públicament era ja conegut del poble: que'l Sr. Jutge d'Instrucció del Partit, obeint ordres de la Audiència de Barcelona, havia dictat aute de processament contra els Srs. Julià, Llansó, Carbonell Company, Roca, Bosch i Planas Puig, que són els que votaren la destitució d'En Rafel Font, Secretari que fou del Ajuntament d'aquesta vila.

L'autor del tal solt — i tothom pod endavinar-lo! — s'esforça en volguer demostrar lo indemostrable i fer-se el víctima, com si ell i els seus companys no haguessin romput mai cap plat ni cap olla, i intentant volguer donar a entendre que la resolució judicial obeïa a maniobres polítiques.

No és més que un conte d'infants. L'intentar encarrilar per aquest camí la qüestió. Els nostres amics al Consistori, en aquella ocasió, al discutir-se la suspensió primer i la destitució després, d'En Font, ja manifestaren que no trovaven motius suficients — fins i tot suposant que fossin certs els fets denunciats — per a que la Corporació municipal adoptés resolució tan enèrgica, i més encare tenint-se en compte que'l Padró, base de aquell certificat, el consideraven instrument ilegal, amanyat exclusivament per a satisfer particulars interessos polítics del conglomerat *convulsionista*.

No calia pas insultar de una manera tan incivil i grollera an En Font, per a adoptar una resolució tan ilegal com aquella: tal fou la sanya amb que's pronuncià aquella majoria vers un empleat nomenat per ells mateixos, que ls nostres amics enèrgicament protestaren per les paraules incalificables i innecessàries contra un absent i impedit de contestar-les en la forma que's mereixien.

No es contentaren en fer-ho en sessió pública, sino que al ser cridats per En Font a judici de conciliació davant del Jutge, els «digníssims representants de este Municipio» confirmaren plens d'insolent i mal aconcellada sobèrbia aquells insults, per escrit i amb aquella tan peculiar «letra menuda», confiadora sempre de que'l favor després ha de cubrir les seves «malas intenciones»,

satisfent aixís la desmesurada sobèrbia que l' caracteritza.

Més avall, en aquell escrit, vol donar a entendre que aquest afer «ha despertado entre el vecindario una protesta general contra cuantos, utilizando la querella, han concebido la intriga política de usurpar sus funciones, etc.»

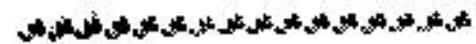
«No s'hi amohini, Sr. ...cronista, que és molt poc desitjable això de anar a regentar uns interessos que tenen pròxim l'anunciat de «suspensió de pagos» i la «suspensió» de tot lo que pugui representar obra constructiva.

Pod interessar, l' actual estat del nostre Municipi, an els eters destructors, an els cobejadors de venjances, an els amics de complots imaginaris i an els polítics d' ofici; però an els que entenen que en la cosa del comú té d' intensificarshi l' anhel i l'interés de la cosa pròpia, despullant-la de tota inverossimilitut verbalista i vestint-la de belles realitats... nò: an aquets no els pod interessar, de cap manera.

Nosaltres tenim la íntima convicció,—que de segur és compartida per la majoria dels conveins conscients—de que s'ha fet molta més via en els quatre anys que s' han passat sols destruint, que no pas en els dotze anteriors que s' invertiren per complert en realitzar obra constructiva.

El poble encomanà a l' actual majoria l'administració dels seus bens. Ell sabrà, doncs, quan té de decidir-se un canvi.

No anem a satisfer ni ambicions ni particulars interessos; però consti que 'ls nostres amics al Consistori seran an allà ont la seva obligació els cridi, sense témer a cap mena de matonisme, vingui d' ont vingui.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 23

La presideix En Mitjans, assistint-hi els regidors Durán, Serra, Padrol, Planas Robert i Martí Escala.

Aprovada l' acta de la sessió anterior, es llegeix una proposició sotscrita pels Srs. Mitjans, Durán i Serra en la qual se expressa que haventse'n enterat de que el Sr. Jutge d' Instrucció de Vilanova, en virtut d' una querella de l'ex-secretari don Rafael Font i Torralbas, havia sospès en llurs càrregos a l' Alcalde, D. Bonaventura Julià, i altres companys regidors i exregidors—quina cosa, al dir d' ells, resulta depriment,—faltarien a un deure de companyerisme si no es fes constar en acta el sentiment de la Corporació municipal «por hallarse encausados» aquells, i esperant que la proposta serà acceptada.

En Mitjans la defensa en els mateixos termes en que està concebuda, i afegeix que això ha de acordarse per l' esperit de abnegació i sacrifici que implica el desempeny de càrregos públics. (¡Ja!)

En Durán diu que ell com a socialista i company ha d' explicar el seu vot: manifesta que l' processament d' En Julià i demés companys vingué de fora inesperada (quina barra, Joanet, corra pel món!), i diu que si hagués vingut per actes immorals, per abusos etc. etc.), no hauria aixecat la seva veu; que tot és per haver tret a un funcionari inepte, com es provà, i al que, com no tingué esmena, se l' va treure; que s' anà pels Tribunals i no's vegé causa pels que l' destituïren; i are, repeteix, ve l' inesperat del processament, contra el qual s' ha recorregut, per lo que potser a la sessió vinenta ja 'ls tornarem a veure aquí asseguts, altra vegada, an els que avui no hi són, per trovarse encartats en l' assumpte. Com En Mitjans també ha dit, adverteix que encare no ha vingut cap ordre governativa, respecte al particular; i acaba demanant que tots els elements que integren el Consistori s' associïn a lo que s' consigna en la proposta.

En Planas Robert expressa que personalment es condol de que l' Consistori sofreixi aquest percans i alteració; però que ells no poden votar la proposició presentada, perquè votaren en contra quan s' acordà la destitució d' En Font, ja que la falta amb que volgueren justificarla no la consideraven tan greu; además— diu — que l' Consistori ja recordarà que aleshores nosaltres advertírem i volguérem que aixís constés, que les consideràvem impròpies i innecessàries aquelles paraules inmiscuintse en la vida privada.

En Mitjans contesta que la injúria i la calúnnia no anaven dirigides contra la persona, sino contra el funcionari, i que si bé és cert lo qu' En Planas diu en quant an aquella ocasió, reconeix que ara no obren tal com deurien, negantse a condoldres d' una falta que hagin pogut cometre els nostres companys.

En Martín deplora lo ocorregut; però diu que com que l' han tingut vuit mesos postergat sense comptar amb ell per a res i fentlo servir de plat de segona taula, no la votará la proposició presentada, encare que l' fregeixin.

En Mitjans replica que l' Alcaldia sempre l' ha convocat a sessions i comissions, i que 'ls empleats donaven els... recados a la família.

En Martín li contrareplica que no havia d' ésser pas aquesta la manera d' avisarlo: per convocatòria als regidors, i no per conducte del sogre, etc. i diu que si tant els hagués convingut ja l' haurien anat a esperar a la Estació.

En Martí Escala deplora lo ocorregut, per quant ell està unit amb llaços d' amistat amb els processats. Recorda an En Mitjans, que are ha parlat tan malament d' En Font, que des del mateix escó en altre temps l' havia presentat com l' home més savi de les «quatre carreres», i tot per a poguer guanyar unes eleccions... i diu que quan se n' hagueren ben servit els convulsionistes s' apressuraren a despendre'n. Respecte a la proposició entén que l' Ajuntament ha d' inhibir-se'n d'aquest assumpte, perquè els insults foren preferits al Jutjat. Puntualitza que tota la malavolença dels «convulsionistes» contra En Font prové d' unes inclosions a les llistes electorals, que ell demanà...

En Mitjans li talla la paraula, perquè diu que fuig de l' ordre de la discussió. I afegeix que vol fer constar, per a general coneixement del poble, que si ell defensà a «capa y espada» an En Font i en feu tants i tants i retants elogis, era perquè desconeixia la personalitat enciclopèdica

de qui es tractava, i és clar: devant de tants i tants i retants certificats i títuls, i carreres, i jutges, i inspectors, etc. etc., no se li «posà travessar», perquè li semblà que surtiria bó; però res: que no sorti bó, —ni bè,—sino femella.

En Durán diu que la discussió s' ha de concretar a la proposta, i per la seva part el Jutjat ja farà el seu fet; que ell recaba el vot de companyerisme. —I haig de dir al company Martín, o al «sanyor» Martín, que no hi ha hagut cap postergació, doncs mai s' ha fet al Consistori cap manifestació molesta per a ell, sino ben al contrari: que En Martí Escala demanà que vingúes; i que fins va ocupar-se'n l' Agrupació Socialista, els components de la qual de tots modos gosen de llibertat de acció.—

(An En Durán En Mitjans no li talla).

En Serra s' adhereix a la proposició i rebutja les manifestacions d' En Planas i d' En Martí per quant no s' hi veu el sentiment envers els companys de Consistori que han comés una falta.

En Planas Robert li replica que no ha tractat de sentimentalisme; que ell aquell dia j' va preveure lo que are està passant, i que era aleshores quan se havia de pensar i tenir més cordura, i no haverse passat, i lo pitjor és que després al Jutjat encare van afegir més llenya al foc.

Passada a votació la proposició de la Presidència, és REBUTJADA per majoria de vots; votant en prò els seus firmants i en contra els regidors Martín (socialista) i Padrol, Planas Robert i Martí Escala (nacionalistes).

En Mitjans diu que considera que ells han complert amb un deure de companyerisme; que aquets són assumptos amb els que n' queden perjudicats els interessos de la vila, i que l' poble ja el jutjarà el procedir dels uns i dels altres.

Es llegida altra proposició dels mateixos senyors demanant que: en virtut de la suspensió de l' Alcalde i regidors, per a evitar que sufreixin els interessos del Municipi, es designi una suplència dels càrregos que 'ls processats desempenyaven, en aquesta forma: ¡ATENCIÓ! els d' En Julià, el seu cosinet Mitjans; els d' En Planas Puig, En Durán; els d' En Roca, En Serra; i els d' En Bosch, En Martín... Es dir, com «Juan Palomo: yo me lo guiso, yo me lo como».

En Planas Robert manifesta que la considera prematura aquesta proposició, més encare si no ha vingut de part de la Superioritat l' ordre de la suspensió, com han dit En Mitjans i En Durán; i demana quedí per vuit dies sobre la taula.

En Mitjans contesta que això és per previsió.

En Durán també diu lo mateix: que la proposició és acertada i que com són coses que estan pendents, si un dia vé la resolució com es troven, ja que es necessita el consentiment del Consistori per a nomenar els càrregos; que és una mida de sanejament i previsió, que si «no fa bé no fa mal», i aixís no trobaria l'administració desorganitzada.

En Martí Escala diu que no es pot acceptar la proposta perquè els càrregos s' han d' elegir per votació secreta; que es pot esperar la resolució del Sr. Governador i retirar-la per ilegal.

En Mitjans contesta que la Presidència no ha obrat lleugerament ni faltat a la Llei, doncs si la resolució governativa vé demà com se manega?

En Martí Escala: Convocant sessió extraordinària, home!

A En Durán li agrada que tots exposin la seva opinió.

Insisteixen els Srs. Mitjans, Durán, Planas i Martí amb llurs punts de vista.

En Mitjans, veient la cosa mal parada, opina que demanant-ho un regidor ha de quedar sobre la taula.

En Durán no ho vol.

En Mitjans explica que la proposició presentada no tenia altre mòvil que un cas inesperat, contestant En Martí Escala que per uns dies no vindrà pas l' ensorrament del Municipi.

En Mitjans no sab què fer i comença per fer votar la proposició Planas, de que quedí sobre la taula.

En Durán s'hi oposa, i com fa de director el fa començar per la proposició de les delegacions; aquesta és rebutjada per quatre vots contra tres, i queda sobre la taula.

(El públic, que és nombrós, ocupa totalment el Saló de Sessions i el corredor.)

Es llegeix la llista de compromissaris, que s' acorda exposar-la vint dies al públic per als efectes de reclamació.

Es queda enterat de que la Superioritat ha aprovat el Cens de població, que de fet és de 3.776 habitants.

Es dona compte d' un telegrama de l' Alcalde de Sarrià demanant es protesti de l' acord d' agregació; s' acorda aixís, fent constar En Planas Robert que en aquest cas més que Autonomia i Llibertat hi ha la qüestió pessetes.

Es concedeixen permisos d' obres als Srs. Carbonell i Martí, per a fer-les a la casa del carrer Sant Bonaventura xanfrà al de Sant Francesc; i a D.ª Dolors Montserrat, per a efectuar-les a la seva casa del carrer Major part del carrer de l'Aigua, quina senyora perderà la concessió que se li feu sobre l' arbitri de cloaques.

En Mitjans dona compte de que havent vingut un delegat de la Junta Provincial de Protecció a la Infància, s' ha convocat a la Junta, i quin delegat ha quedat molt satisfet del seu funcionament en aquesta vila i de la inversió que es dona al tant per cent dels espectacles públics, havent-se rendit comptes i quedat un sobrant de 400 pessetes; que no s' ha desatès a ningú, per més que digui la crítica, sino perquè els interessats no han acudit als llocs on els havien de socorre.

En Durán ho amplia, dient de pas que si bé no s' inverteixen com els socialistes volen, per cantines escolars, etc., etc., funciona regularment, per tenir encara un sistema de repartiment burgès. Enterats.

Es llegeix una instància de D.ª Josepa Ferrer, Vda. Catasús, demanant que per construir la seva casa al carrer La Ribera xanfrà a la Plaça d' Espanya se li fixi el terreny que ha d' adquirir.

En Mitjans diu que es tracta de tres o quatre cents pams, que s' ha fixat al preu de 3 pessetes el pam, i que per a la cessió n' hi ha prou amb una acta administrativ. (A tothom comencen a escamar les excessives ganes d' atendre i complaure a la minoria nacionalista.)

Es llegida una comunicació del «Centro obrero», en la qual el President i Secretari de la Federació local demanen que, degut a apropar-se una crisi de treball, en virtut dels donatius de Mr. Deering i altres senyors per al Pabelló de Tuberculosos Cases Barates, es comencin les obres com més aviat millor.

En Mitjans diu que aquestes aspiracions són les del Consistori, però que les Cases Barates no depenen del Municipi, sino de la «Cooperativa Popular».

A En Durán li complau l' escrit perquè només es demana treball; que l' Ajuntament l' ha de pendre amb carinyo i aprovar-lo que referent a lo de les Cases Barates s' ha vingut En Camprubí a demanar preus de construcció als patrons.

En Planas Robert manifesta que com això és una realitat no es pot fer més que interessar; ara en lo del Pabelló de Tub.

culosos es pot fer més que interessar, per que els iniciadors són i viuen aquí.

En Mitjans promet fer-ho.

En Martí Escala està conforme amb el comunicat, que ja que no es pot fer res i encara que és un assumpte molt lleig i feina compromesa, demana se'l nomeni delegat o encarregat de les Cases Barates, doncs ell o les portarà o fracassarà, però sigui com sigui dirà al poble clar i català el motiu per què no es poden fer.

En Mitjans diu que no es dongui pisto, doncs això estava pendent al Congrés de Diputats.

En Duràn diu que si no es construeixen és perquè no tot compet a l'Ajuntament; que la Junta local nomenà una Comissió i no se'n tregué res, tenint la impressió de que quelcom ha afectat la bancarrota del Banc de Barcelona; que no hi havia capital disponible i que els materials anaven cars; i que per al nomenament d'En Martí hi han d'haver paperetes.

En Serra diu que a En Martí se li dongui tot quant demani, com a un rei; que ja sab de sobres el per què no es fan les cases, i que potser faria millor feina que els Ajuntaments passats, que no en feren cap.

En Duràn diu que això seria un desaire per a l'encarregat.

En Martí diu que encarregant-se ell al menys es sabria el per què no es poden fer, ja que fa dos anys es fa passar amb raons i posar primeres pedres i no es fa res, quan de tanta necessitat són, en lo qual com a fabricant hi està interessat per al creixement de la indústria, i com a particular també, puix el treuen de la casa que habita.

En Mitjans: Si vostè té tantes ganes de fer cases, particularment fassin 25 i dongui-les als obrers.

En Martí Escala: Porti pessetes; ja ho veurà.

En Mitjans: Aaaah!... (Rialles.)

En Martí Escala: Però aquí, de moment que existeix el donatiu de Mr. Deering de 25.000 pessetes i la cessió dels terrenys, ja hi ha base per a començar i no es fa res; demana passi a votació.

En Mitjans: No hi ha vacant.

Es llegeix una proposició d'En Rafel Martín demanant: primer: que sigui declarada urgent; segon: que les sessions es celebrin els dimars i dijous; i tercer: que es fassin a dos quarts de deu del vespre sessions i comissions.

En Mitjans diu que ha vingut per a presentar la proposició, que entén és de justícia; creu s'ha de votar per quant ell no pot venir a sessió; que fa temps ve lluitant perquè es canviïn les hores; que la proposta no obeeix a cap confabulació; que ell ho proposà al Comitè Socialista per quant al·liats per això amb els nacionalistes es podia aconseguir, però com els uns i els altres el feien passar amb raons, ho ha fet pel seu compte.

En Martín diu que des de 1901 al designar les hores de sessió s'anava d'acord amb els socialistes perquè els obrers hi poguessin assistir; ara com ara a En Martín li és impossible l'anar-hi, però si les comencen a quarts de deu n'hi haurà molts més de perjudicats, com el Secretari, agutzils, porters, etc., doncs se sortiria a quarts de dotze, i això és un mentís que En Martín es fa i és sènsible.

En Serra diu és contrari a la proposta; ademés, la mateixa proposta ho diu, com els regidors estan processats o sospesos, demana es discuteixi quan vinguin.

En Martín diu que lo del preàmbul no és res; que ell ho demana perquè és quasi l'únic treballador del Consistori que ha de viure del seu treball.

En Duràn: Jo també soc company que tinc de viure del treball. (Grans rialles.)

En Martín: Jo pogué dir igual,

En Martí Escala apòia la proposició i diu que si s'aprova encara serà bo per als obrers, per quant no serà al joc i se'ls treurà de la timba, de lo que en part n'és encobridor l'Ajuntament; que és cert que en 1901 En Mitjans ho demanà, però era socialista; que en un principi En Serra pot tenir raó, però com la sessió d'avui és de segona convocatòria, es poden pendre acords pels regidors que hi assisteixin.

En Duràn dona la raó a En Martín, de que moltes vegades se n'ha condolgut al Comitè i que no es pogué tenir en compte per haver-se ja fixat les hores de sessió i per les molèsties que ocasionaria; comença a remenar hores de les 21, 22, etc., i que el nombrós públic i el mateix Martín no podrien assistir a la sessió; i que es feren gestions perquè tingués permís per a assistir-hi.

En Martín: El públic com avui només és en cassos extraordinaris; demana es voti.

En Duràn promet votar la.

En Mitjans, fora de to: Jo no ho admeto perquè és una revocació d'acord.

En Martí Escala: La Llei ho admet.

En Mitjans: Doncs jo hi passo per sobre de la Llei.

En Martí: L'Ajuntament té facultat per fer-ho, i si no, ja's veurà: que's facin llegir pel Secretari els articles de la Llei que fan referència a la constitució dels Ajuntaments. Demano que consti en acta.

En Mitjans: Tant si és llei com no, jo no ho vull; no ho admeto i s'ha acabat.

En Planas Robert: Protesto de que no's prengui en consideració la proposta.

Es passa a votació, i es pren en consideració, amb els vots d'En Mitjans i d'En Serra en contra.

En Martín diu que com ja s'ha aprovat la urgència, i ell ja ha explicat les causes, are's voti pel contingut de la proposta.

En Mitjans: Això és un acord contra llei.

En Duràn: Si l'Alcalde té escrópol, que quedi sobre la taula. I jo ho exposaré al Partit Socialista per si hi està conforme.

En Martí: Demano que's llegeixin els articles de la Llei, repeteixo.

Un del públic, per En Duràn: Es que no'n sab de lletra.

Varis regidors demanen que's passi a votació, mentres van en augment les rialles del públic, que duren des de ja fa estona i que tenen an En Mitjans fora de si i desconcertat com aquell qui ha perdut l'esma. Entre les brometes del públic, per la seva part En Duràn, veient que aixís la sessió no pod continuar, ja fa més de cinc minuts que està demanant an el seu company Mitjans que l'aixequi.

Aquest, fora de tò, descompost i fent cent embuts per paraula, crida desafortadament: —Quan la Presidènciaaa vol que quedi una cosaaa sobre la taulaaa, hi quedaaa... ¡Brrr!...

En Martí: El Consistori vol que's voti.

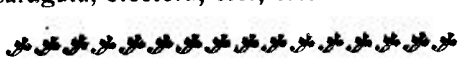
En Planas: Que consti en acta la nostra protesta per l'oposició de l'Alcalde a que la proposició es voti.

En Mitjans: Nó; l'Alcalde, nóoo; perquè no'm dona la ganaaa!...

En Duràn, fent d'apuntador, i amb la veu de cotoliu esfereït: — Mitjans, Mitjans, aixequela, per favoor!...

Per fi, En Mitjans aixeca la sessió, per haver passat el temps reglamentari.

Protestes, crits, rialles, soroll, gatzara, saragata, etcétera, etc., etc.

Dietari de la vila

(DE LA SETMANA ANTERIOR)

Dissapte

En el Temple parroquial contrauen matrimoni els apreciats joves compa-

tricis En Jaume Sanahuja Sola i Na Elvira Duràn Almirall.

Beneeix la sagrada unió el vicari don Genís Arnàn, i són testimonis En Salvador Capdet Portas i En Francesc Barnés Aguilera, ambdós compatricis nostres. Moltes felicitats.

Diumenge

Malgrat no haver-hi lluita electoral, a l'hora reglamentària es constitueixen les meses de les quatre seccions que té aquest terme municipal.

L'animació per a exercir el dret del sufragi és bastant escassa, per lo que la gent que forma els col·legis electorals es queixa amb molta raó de les ganes de volguer molestar, ocasionar més gasto al Municipi i perdre boi el temps.

Fet l'escrutini, dona el resultat següent:

Districte primer: Secció primera: Josep Bertràn i Musitu, 68 vots; en blanc, 7. Secció segona: Bertràn i Musitu, 22; en blanc, 5.

Districte segon: Secció primera: Josep Bertràn i Musitu, 89 vots; en blanc, 1. Secció segona: Bertràn i Musitu, 78; Antòñ Fabra Ribas, 1; en blanc, 1.

Avui té lloc la inauguració del Bar-Restaurant «Cau-Ferrat», propietat del compatrici En Miquel Forment i situat a la Carretera Nova, davant la Estació del Ferro-carril.

L'edifici, construït baix la direcció de l'Arquitecte Sr. Martino, és molt elegant i de gran visualitat, honorant el bon gust tradicional de la vila.

També és molt escaienta la ornamentació, en la que dominen el blanc i el blau, molt ben combinats, quins bells colors ja són típics a Sitges.

A l'interior s'hi destaquen aquells memorables quadres que havíem vist en el desaparegut «Cafè de la Platja», propietat del que en vida fou pare d'En Forment, el popular *Pere de baix a mar*, i quin cafè havia sigut cèlebre per ésser el cenacle d'aquella gloriosa llegió de artistes que presidia En Rusiñol, i quina època lluminosa recordem amb tanta melangia. I com han canviat els temps!

De la façana és digne de menció un acurat treball de ferro executat pel mestre manyà En Ramón Sardà, futur professor de la Escola de la Forja.

Desitjem a En Forment moltes prosperitats i el felicitem al mateix temps pel bon gust i per resultar un carinyós homenatge al «Cau».

Dimars

Es traslladen a Vilafranca, acompanyats de l'Alcalde, els minyons sortejats aquest any que no s'han acullit als beneficis de quota, per presentar-se a la Zona de Reclutament.

Els de quota tindran de presentar-s'hi el dijous dia 17.

Dimecres

Conveins que venen de Barcelona ens asseguruen que al davant de l'edifici destinat a nou Escorxador hi ha penjat un lletreret que diu: « Peligro de muerte ».

Seria curiós escatir si el seu autor ho feu per broma pel descobriment de tants mataderos clandestins a diferents pobles, o bé en seriio, per sa proximitat a llocs sagrats.

Dijous

Surt cap al Marroc, a l'objecte de veure al seu germà Joan, nostre compatrici i amic N'Antonet Pascual Codina, el qual ademés és portador d'una munió d'encàrregos i afectuosos records de familiars i amics per als demés fills de conveins de la vila que lluiten en terres africanes. Bon viatge.

Finalment, aquest matí al temps li ha donat per ploure, si bé amb no molta intensitat, el suficient per refrescar les terres, a les quals degut a la molta sequedat no s'havien pogut fer els treballs necessaris per a sembrar, fer rases, etc., per lo que els agricultors es mostren regularment satisfets.

DISSAPTE

En el Temple parroquial contrauen matrimoni els apreciats joves compatricis N' Estanislau Carbonell Vias i Na Maria Mirabent Farreras.

Beneeix l'acte el vicari Mn. Joan Peramón, essent testimonis els compatricis En Josep M.ª Teixidó Jacas i En Josep Sardà Raventós. Moltes felicitats.

DIUMENGE

Ha sigut objecte de tota mena de comentaris l'exabrupte comès per un exaltat convulsionista que en plena nit s'ha atrevit a realitzar una mena de escomesa personal contra un vehí del poble, que per fortuna no ha tingut conseqüències desagradables.

La gent pregunta astorada si té d'ésser baix el mando del Cacic que a Sitges succeeixin aquets fets, i sobre tot la manca absoluta de vigilància, que permet es puguin realitzar verdaderes emboscades.

Consti que és inútil que es pretengui per part del Cacic fer-nos perdre la serenitat, però que tampoc estem disposats a deixar-nos atropellar impunement. I si l'Alcalde d'aquí no assegura la vigilància pública, posarem el fet en conèixement de la Superioritat, perquè el cas esmentat ja és repetició d'altres semblants. ¿I els serenos per què serveixen? doncs la gent ja comenta si tenen ordre de fer els ulls grossos davant d'aqueixos fets execrables.

I per avui no volem dir res més.

DIJOUS

Els comentaris de tot el poble per lo ocorregut en la sessió d'ahir ocupen la nota del dia, dels quals en surten molt mal parats els senyors que formen la majoria convulsionista, ja que aquella aixecada de sessió després de cridar tant equival a una vergonyosa retirada.

Talment donava la impressió de que els papers s'havien canviat.

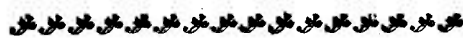
DIVENDRES

Els pagesos comencen a estar escamats de tanta pluja, per quant tota la setmana que els priva de treballar la terra.

Tot fa mal en aquest món: a voltes per poc i altres per massa.

A dos quarts de quatre de la tarda és portat al cap del repòs etern el cadavre de l'apreciada conveina D.ª Rosalia Montané Pagès de Pagès.

Al seu afligit espòs i fills fem present nostre condol.

Noves varies

Els compatricis que lluiten en terres d'Àfrica es troben fins a la data sense novetat, excepció feta del jove N' Antòñ Vigó Comas, que està en un Hospital de la Península afectat de paludisme, fent-se treballs per a traslladar-lo a Sitges.

De l'esmentat jove no fa gaires dies rebérem una lletra pregant-nos donéssim mercès a tots els contribuents a la sotscripció oberta a son favor.

Fàbrica MOSAICS

ANTON PAGÈS I C.A

Grandioses existències

Força varietat en artístics dibuixos
d'exquísita novetatExit creixent pels seus bons resultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3
SITGES**Yoghourt Natural DANONE**

— MAYA BÚLGARA —

Con el Yoghourt Natural Danone traemos el verdadero yoghurt búlgaro.

Nuestro yoghurt es el elaborado por especialista según los procedimientos naturales e higiénicos tradicionales en Oriente, y posee en grado superlativo propiedades alimenticias, desinfe tantes terapéuticas reconstituyentes y de longevidad, resultando de grandísima eficacia contra las enfermedades del aparato digestivo (estómago, hígado e intestinos) anemia, decaimiento, abarcando además su campo de acción casi todas las enfermedades. Es por lo que es recomendado por los médicos de Barcelona.

Certificados del Excmo. Ayuntamiento de Barcelona y de varios eminentes Doctores de esta capital se hallan siempre a disposición del público.

Sepúlveda, 183 - CENTRAL - Teléfono 5197 A

Carme, 25; Petritxol, 13; Sant Pau, 5; Sant Pau, 21; Comte Assalt, 9; Ronda Sant Pau, 4; Corts, 426; Villarroel, 7; Rbla. Canaletes, 1; Aribau, 13; Sigle; Comerç, 23; Aribau, 73; Aribau, 135; Salmerón, 162; Balmes, 149; Universitat, 131; Mallorca, 249; Mallorca, 321; Aragó, 325; Girona, 68; Claris, 49; Alta Sant Pere, 76; Escudillers, 56.

y principales Farmacias; entre ellas:

Dr. Massó Arumí: Rmbla. Canaletes, 1; Dr. O. Capella: Lauria, 12 y 17; Dr. E. Ferrer: Ronda S. Pedro, 2; Dr. M. Llenas: Muntaner, 393 S.G.; A. Esquedo: Consejo de Ciento 314

BADALONA: Farmacia del Dr. JUAN SÚROCA: Calle del Mar; 76.

SITGES : Farmacia de J. FERRET ROBERT : Parelladas, 1**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA**Camiseria y Corbateria**

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ramLa Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida**Dr. M. Farrán**

Cirurjiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

**Moscatell lilegitim
VIDUA DE ROBERT**

A LITRES I EMBOTELLAT

Sant Pere, 3

SITGES

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLS de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes 22 Representant exclusiu de les RAJOLS BELGUES marca H de la casa Guillot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— SITGES —

Telefons 338 i 393